

omkostningsfyldt, kunne vi jo bare lægge valg-dagen på den dag, hvor der er kommunevalg, for så skal folk jo alligevel stemme.

Vi mener, at regeringen lægger alt for lidt ud, og vi mener, at man som minimum i hvert til-fælde kunne tage kontakt til arbejdsmarkedets parter med henblik på en demokratisering og ikke kun med en opfordring, og derfor skal jeg fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden

»For at fremme demokratiseringen og pensionsopsparenes engagement i, hvad deres penge investeres i, opfordrer Folketinget regeringen til at tage kontakt til arbejdsmarkedets parter og til lønmodtagerfondene – ATP, LD og pensionskasser – med henblik på forhandling om:

- at der bliver større åbenhed omkring den anvendte investeringsstrategi,
- at medlemmerne/kontohaverne i langt højere grad inddrages i beslutningsprocesserne,
- at der i størst mulig udstrækning gennemføres direkte valg til fondsledelserne, hvor kun medlemmerne/kontohaverne har valgret og er valgbare,
- at der åbnes for, at et mindretal inden for lønmodtagerfondenes rammer med en begrænset andel af pensionsopsparingen kan foretage egne investeringer,
- at de solidariske ordninger inden for de enkelte pensionskasser udbygges til at gælde pensionskasserne imellem.

Tinget går herefter over til næste punkt på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 55).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (Se ovenfor). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Enhedslisten støtter en udvidelse af demokratiet i pensionskasserne, og vi går også ind for, at der åbnes for en debat om, hvorvidt pensionskasserne bare skal jagte den størst mulige profit eller de skal begynde at tage spørgsmålet om en grøn profil og spørgsmålet om demokrati på arbejdspladsen mere i betragtning.

Når jeg tager ordet så tidligt i debatten, er det for at gøre opmærksom på, at selve emnet,

demokratisering af lønmodtagerfondene og pensionskasserne, afspejler alt andet end demokrati og den lighed, som vi normalt forbinder med demokrati. Pensionsformuerne udtrykker en fundamental ulighed i samfundet, som ikke er et særlig godt udgangspunkt for en diskussion om en demokratisering af samfundslivet.

For det første er det kun en del af lønmodtagerne, der har en pensionsordning. Selv om 80 pct. af arbejdsmarkedet er dækket af overenskomster med pensionsordninger, er det kun halvdelen af arbejdsstyrken, der rent faktisk er med i en pensionskasse eller lignende.

Dernæst er der jo en enorm forskel på, hvor stor en pensionsformue der rådes over i de enkelte kasser. Således råder ingeniørerne over ca. 1 mio. kr. pr. medlem, pædagogerne over ca. 150.000 kr. pr. medlem og tekstilarbejderne over ca. 2.000 kr. pr. medlem, og 1,4 millioner af de mennesker, der er på arbejdsmarkedet, råder over nul kroner til at lave demokrati med.

Det er en ulighed, der kun dårligt kan forbindes med en diskussion om demokrati, og det bør også huskes, at den ulighed afspejler en anden ulighed, nemlig de forskelle, der bliver for fremtidens pensionister, hvor ingeniører og andre højtloønnede med fast arbejde får en tårnhøj pension, mens syge, arbejdsløse og hjemme-gående henvises til en lav folkepension, og hvor kvinder, der tager barselord, får en lavere pension end karrieremænd.

Og lad mig afsluttende tilføje, at halvdelen af de penge, der tales om, jo er betalt af landets skatteydere. På grund af de asociale skatteregler, der giver fradrag for pensionsindbetalinger, er det jo sådan, at vi alle sammen er med til at betale de penge, som vi i dag diskuterer demokrati for nogle få for.

Torben Lund (S):

Jeg synes, det er godt, at vi i dag får en debat om demokratiet med hensyn til investeringsbeslutningerne i de forskellige pensionsordninger.

Jeg synes også, der er grund til at sige hr. Aage Frandsen tak for det interessante historiske indlæg, vi fik fra hr. Aage Frandsen, da han havde ordet som ordfører for forespørgerne.

Jeg tror nu nok, at der er sket ganske meget i de årtier, der er gået, siden disse citater var fremme første gang, både i forhold til den debat, der har været i Det Radikale Venstre og i Socialdemokratiet, og i forhold til samfundet generelt. Jeg tror, verden i dag er noget mere mangfoldig.